

STRATEGIE PŘEDCHÁZENÍ ŠIKANĚ

Škola:

Základní škola Veselí nad Lužnicí, Čs. armády 210, okres Tábor

Ředitelka školy:

Mgr. Ilona Vránková

Školní metodik prevence rizikového chování:

Mgr. Dana Nováková

Mgr. Filip Heyduk

OBECNÁ USTANOVENÍ

Strategie předcházení šikaně vychází z metodického pokynu MŠMT č. j. 21149/2016 „**Metodický pokyn ministryně školství, mládeže a tělovýchovy k prevenci a řešení šikan ve školách a školských zařízeních**“. Škola má ze zákona jednoznačnou odpovědnost za vytváření a udržování bezpečného prostředí, za ochranu žáků a jejich zdraví a za předcházení vzniku jakýchkoli forem rizikového chování na škole, tedy i šikan. Ředitel školy má zároveň odpovědnost za zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví pro své zaměstnance, tedy také za prevenci šikan zaměřené na učitele

Na tvorbě, průběžné aktualizaci a realizaci strategie předcházení šikan se podílí školní metodik prevence ve spolupráci s ostatními pracovníky školy. Za hodnocení a realizaci je zodpovědná ředitelka školy.

1. VYMEZENÍ POJMU, FORMY A ZNAKY ŠIKANOVÁNÍ

1.1 Vymezení pojmu

Šikana je agresivní chování ze strany žáka/ů vůči žákovi nebo skupině žáků či učiteli, které se v čase opakuje (nikoli nutně) a je založeno na vědomé, záměrné, úmyslné a obvykle skryté snaze ublížit fyzicky, emocionálně, sociálně a/nebo v případě šikany učitele také profesionálně. Šikana je dále charakteristická nepoměrem sil, bezmocností oběti, nepříjemností útoku pro oběť a samoučelností agrese.

1.2 Formy šikany

- a) Přímá šikana = může mít podobu fyzickou (např. bití, plivání, tahání za vlasy), verbální (např. vulgární nadávky, zraňující komentáře k rase, národnosti, etnicitě, náboženství nebo sexualitě, výhrůžky, násilné a manipulativní příkazy); nebo neverbální (např. urážlivá gesta a zvuky, používání zastrašujících nebo výhrůžných výrazů ve tváři, nebo v řeči těla, ničení/schovávání/kradení věcí či učebních pomůcek).
- b) Nepřímá šikana = má za cíl způsobit emocionální a psychologické utrpení a poškodit sociální status oběti. Tato šikana je vykonávána způsobem, kdy útočník působí bolest tak, aby to vypadalo, že žádný takový záměr ve skutečnosti nemá. Hlavní agresor k útoku často využívá prostředníka, neútočí přímo. Nepřímá šikana je většinou nefyzická a může zahrnovat záměrnou ignoraci nebo izolování žáka nebo učitele, rozšiřování zákeřných pomluv a lží, neoprávněná nařčení ze sexuálního obtěžování nebo nespravedlivého hodnocení (u učitele), ničení pověsti a reputace, ponižování před ostatními žáky i pedagogy, apod.
- c) Kyberšikana (elektronická šikana) = může mít podobu např. zakládání falešných profilů na jméno žáka či učitele s dehonestujícím obsahem, prezentace ponižujících videí na portálech, jako je youtube.com, tiktok.com apod., prezentace zraňujících komentářů na webu, rozesílání vulgárních nebo výhrůžných koláží s tváří žáka nebo učitele či příslušníků jeho rodiny, výhrůžné SMS nebo e-maily apod. Oproti šikaně tváří v tvář má kyberšikana ze své podstaty mnohem větší dosah, čímž ještě více zhoršuje prožívání oběti.

Hranice, která odlišuje **šikanování** od škádlení nebo agrese, bývá někdy nezřetelná. Jedním z rozlišujících prvků je schopnost žáka škádlení opětovat, bránit se mu, zastavit ho. Ve chvíli, kdy se žák škádlení nebo agresí neumí nebo nemůže bránit, cítí se bezradný a bezmocný, a přesto škádlení nebo agrese pokračuje, pak toto chování přerůstá v šikanu. Podobně, jedná-li se o šikanu pedagoga žáky, pak šikana není zlobení a nerespektování ze strany žáků. To přerůstá v šikanu tehdy, stává-li se vědomým, záměrným, úmyslným a cítí-li pedagog, že není v jeho moci jej zastavit, cítí se bezbranně, ztrácí autoritu a poměr sil v rolích žák/žáci x pedagog se obrací.

Většina obětí šikany a jejich svědků se snaží situaci udržet co nejdéle v **tajnosti**, bojí se někomu svěřit. Důsledkem může být podcenění závažnosti a rozsahu výskytu šikany nebo obtížné nalezení útočníků. Proto je v prevenci velmi důležité zaměřit se specificky na identifikaci rizikových znaků a signálů pro výskyt šikany.

1.3 Znaký signalizující možnou existenci šikany

Nepřímé (varovné) znaky šikanování např.:

- Žák je o přestávkách často osamocený, ostatní o něj nejeví zájem, nemá kamarády.
- Při týmových sportech bývá jedinec volen do mužstva mezi posledními.
- O přestávkách vyhledává blízkost učitelů.
- Má-li žák promluvit před třídou, je nejistý, ustrašený.
- Působí smutně, nešťastně, stísněně, mívá blízko k pláči.
- Jeho školní prospěch se někdy náhle a nevysvětlitelně zhoršuje.
- Jeho věci jsou poškozené nebo znečištěné, případně rozházené.
- Odmítá vysvětlit poškození a ztráty věcí nebo používá nepravděpodobné výmluvy.
- Mění svoji pravidelnou cestu do školy a ze školy.
- Začíná vyhledávat důvody pro absenci ve škole.
- Odřeniny, modřiny, škrábance či jiné rány, které nedovede uspokojivě vysvětlit.

Přímé znaky šikanování mohou být např.:

- Posměšné poznámky na adresu žáka, pokořující přezdívka, nadávky, ponižování.
- Kritika žáka, výtky na jeho adresu, zejména pronášené nepřátelským až pohrdavým tónem.
- Nátlak na žáka, aby dával věcné nebo peněžní dary šikanujícímu, nebo za něj platil.
- Příkazy, které žák dostává od jiných spolužáků, a on se jim podřizuje.
- Nátlak na žáka k vykonávání nemorálních až trestných činů či k spoluúčasti na nich.
- Honění, strkání, šťouchání, rány, kopání, které třeba nejsou silné, ale oběť je neoplácí.
- Rvačky, v nichž jeden z účastníků je zřetelně slabší a snaží se uniknout.

Přímé znaky šikanování viditelné v rodině:

- Dítě nemá kamaráda, s nímž by trávil volný čas, s nímž by si telefonovalo apod.
- Nechutí jít ráno do školy (zvláště když dříve mělo dítě školu rádo).
- Dítě odkládá odchod z domova, je na něm vidět strach nebo nechutí k jídlu.
- Dítě nechodí do školy a ze školy nejkratší cestou, prosí o dovoz či odvoz autem.
- Dítě chodí domů ze školy hladové (agresori mu berou svačinu nebo peníze na svačinu).
- Usíná s pláčem, má neklidný spánek, křičí ze sna, např. "Nechte mě!"
- Dítě ztrácí zájem o učení a schopnost soustředit se na ně.
- Dítě bývá doma smutné či apatické nebo se objevují výkyvy nálad.
- Dítě žádá o peníze, případně je doma rovnou krade.
- Dítě je neobvykle, nečekaně agresivní k sourozencům, jiným dětem nebo i rodičům.
- Dítě si stěžuje na neurčité bolesti břicha nebo hlavy, simuluje nemoc (snaží se zůstat doma).

Zákonné zástupce bude škola systematicky upozorňovat, aby si všímali těchto možných příznaků šikanování. V případě podezření na šikanu budou rodiče oběti i agresora okamžitě informováni a bude se postupovat dle krizového plánu školy.

2. ZÁKLADNÍ POSTUP ŘEŠENÍ ŠIKANY

Preventivní opatření školy směřují k minimalizaci rizika výskytu šikany. Škola ale musí být připravena i na situaci, kdy se přes všechna opatření šikana objeví. Metodický pokyn uvádí základní pravidla v šetření a řešení šikany.

2.1. Stádia šikany

První stadium se v podstatě odehrává v jakékoli skupině. Jde o mírné, převážně psychické formy násilí, kdy jde o odmítání, nekomunikaci, pomluvy, intriky vůči některému, zpravidla neoblíbenému a nejméně vlivnému členu skupiny. Tato situace je již zárodečnou podobou šikanování a obsahuje riziko dalšího negativního vývoje. V dalším stadiu dochází ke stupňování manipulací, objevuje se zprvu ponejvíce subtilní fyzická agrese a ostrakizovaný žák slouží pro odreagování napětí skupiny. Třetí stadium je už klíčové, kdy se vydělí jádro útočníků a systematicky začne šikanovat nejvhodnější oběti. Následně ale dojde k bodu zlomu, kdy se šikanování stane nepsaným zákonem a celá skupina se stává krutou. V pátém stadiu se šikanování stane skupinovým programem.

2.1. Šetření a řešení šikany

Pro volbu způsobu šetření a řešení šikany je zásadní vyhodnocení závažnosti situace. Škola musí nejprve posoudit a odhadnout závažnost šikany. Existuje zásadní rozdíl ve vyšetřování a řešení počátečních a pokročilých stadií šikany. Po vyhodnocení závažnosti situace a dále v průběhu celého šetření škola musí zvažovat, zda je sama kompetentní šikanu šetřit a řešit nebo zdali požádá o pomoc zvenčí (např. PPP, SVP, neziskovou organizaci). Pedagogové, především školní metodik prevence, by měli zvládnout počáteční šikanu, tj. první, druhé a někdy i třetí stadium, kdy ještě nalezneme vhodné svědky a žáky ochotné spolupracovat na změně, a kdy ještě ubližování slabším není řízeno jádrem agresorů. V případě potřeby (při pokročilé šikaně) se škola obrací na externí odborníky. Pouze výbuch skupinového násilí, tzv. školní lynč, je výjimkou. Zde nelze čekat na odborníka, oběti hrozí těžké poškození zdraví, kromě toho později to již nelze vyšetřit. Při řešení by měl být kladen akcent na to, že žák, který je obětí šikany, není jejím viníkem a neměl by tedy být důsledky řešení znevýhodněn. Je důležité se samotným žákem probrat, co škola může udělat pro to, aby se zase cítil bezpečně. Po celou dobu řešení škola zajišťuje ochranu informací a informátorů, jasně vyjadřuje negativní postoj k násilí a ukazuje, že je toto téma považováno za vážné. Součástí řešení pak musí být vždy nastavení ozdravných mechanismů pro všechny, kteří se šikany účastnili, a dále pro celou skupinu (třídu). Doporučuje se dále pracovat s agresorem i s obětí šikany. Škola eviduje projevy šikany a dále reviduje preventivní postupy, aby bránila návratu rizikového chování.

2.2. Způsoby, jak šikanu v žákovských kolektivech ve škole minimalizovat

Pedagogičtí pracovníci vedou důsledně a systematicky žáky a studenty k osvojování norem mezilidských vztahů založených na demokratických principech, respektujících identitu a individualitu žáka. Pomáhají rozvíjet pozitivní mezilidské vztahy a úctu k životu druhého člověka. Všichni pedagogičtí pracovníci vnímají vztahy mezi žáky a atmosféru v třídních kolektivech, kde působí, jako nedílnou a velmi důležitou součást své práce. Žáky seznamují s tím, co šikana je a škola by měla v případě zjištění šikany postupovat dle krizového plánu školy.

Pedagogové věnují zvýšenou pozornost žákům v problémových časech a prostředích – příchod do školy, přestávky, odchod ze školy, šatny, hřiště, chodby, aj. Také naslouchají rodičům a žákům, pokud někdo z nich šikanu ohlásí a spolupracují s nimi. Nikdy problém nezlehčují, nepodceňují či bagatelizují.

Ředitel školy zajistí vzdělávání pedagogických pracovníků v problematice šikanování. Dále zajistí dohled pedagogických pracovníků nad žáky během školních akcí. Ve spolupráci s metodikem prevence realizuje systémové programy a aktivity spojené s prevencí šikany.

3. KRIZOVÝ PLÁN PRO ŘEŠENÍ ŠIKANY

Eliminuje či minimalizuje škody v případě, že k šikanování ve školním prostředí dojde. Vyplývají z něj jednoznačně kompetence jednotlivých osob a specifický postup a způsob řešení.

Tento krizový plán řešení šikany slouží k tomu, aby pedagog na naší škole dopředu věděl, co má ve vyhraněné situaci dělat. Je také součástí dokumentu: „Krizový plán školy“.

3.1 Kompetence

- ředitel školy – zodpovídá za dodržování a průběžné vyhodnocování programu proti šikaně a krizového plánu při řešení šikany, sestavuje výchovnou komisi, která případný případ šikany vyšetřuje
- metodik prevence – má ve standardní náplni práce činnosti spojené s prevencí sociálně-patologických jevů, sestavuje a vyhodnocuje preventivní program školy
- výchovný poradce – zodpovídá za práci s nadanými žáky a žáky se specifickými vzdělávacími a výchovnými potřebami
- třídní učitelé – zodpovídají za monitorování a případné šetření a řešení situace v kmenové třídě, spolupracují s vedením školy, výchovným poradcem i metodikem prevence
- pedagogičtí pracovníci – spolupracují s vedením školy, metodikem prevence a třídními učiteli, podezření na možnou šikanu neprodleně oznamují vedení školy
- výchovná komise školy – sestavuje ji ředitel školy, vyšetřuje sociálně-patologické jevy
- ostatní – PPP, středisko výchovné péče, Policie ČR, OSPOD – spolupracují se školou

3.2 Postup při vyšetřování šikany

Všechny získané informace je nutno písemně zaznamenat, jde o důležitý materiál!

Cílem našeho postupu je vždy chránit informátory – svědky a oběť, vyšetřovat nenápadně – hrozí nebezpečí pomsty ze strany agresorů a získat odpovědi na tyto otázky:

- a) *Kdo je obětí, případně kolik je obětí?*
- b) *Kdo je agresorem, případně kolik je agresorů?*
- c) *Kdo je iniciátorem?*
- d) *Kdo není iniciátorem, ale aktivním účastníkem?*
- e) *Co přesně, kdy a kde dělali agresori obětím?*

A. Strategie pro vyšetřování počáteční šikany (se standardní formou):

Tato strategie zahrnuje situace, které škola zvládne řešit vlastními silami:

1. Rozhovor s informátory a oběťmi.
2. Nalezení vhodných svědků.
3. Rozhovory se svědky.
4. Zajištění ochrany obětím.
5. Rozhovor s agresory, případně konfrontace mezi nimi.

B. Strategie pro vyšetřování pokročilé šikany s neobvyklou formou – např. třídní lynčování a jiné formy násilí:

Tato strategie zahrnuje situace, kdy škola potřebuje pomoc z venku a je nezbytná její součinnost se specializovanými institucemi a policií.

C. Taktika vyšetřování šikany:

- **Kdy začít vyšetřovat** = poučený pedagog si všímá přímých i nepřímých varovných singálů
- **Posouzení situace** = zjistit závažnost situace, zda je šikana počáteční nebo pokročilá
- **Zajistit ochranu oběti**
- **Informovat vedení školy a poradenské pracoviště** (metodika prevence)
- **V případě velké závažnosti spolupráce s dalšími orgány** (Policie ČR, SVP, PPP...)

D. Části vyšetřování:

1. zahřívací předkolo

Je třeba navodit určitou atmosféru. Při komunikaci s obětí je třeba vzbudit pocit jistoty a bezpečí. Při hovoru s agresorem využíváme napětí, znejištění či momentu překvapení.

2. monolog

Slouží k tomu, aby žák – svědek nebo agresor svými slovy řekl, co se přihodilo. Někdy se agresor zaplete do vlastní lži.

3. dialog

Jde o kladení otázek vyšetřovanému žákovi a o jeho odpovědi. Po celou dobu je třeba udržovat citové napětí. Nejběžnější variantou je tzv. „přitlačení ke zdi“. Agresorovi jsou nabídnuty nějaké polehčující okolnosti, když se přizná, zároveň je ubezpečen, že v případě dalšího šikanování bude nekompromisně potrestán. Při rozhovoru s agresorem je důležité nejen, na co se ptáme, ale i jakým způsobem např.: jak se na agresora díváme, v jaké jsme vzdálenosti od sebe, kdo z nás stojí a sedí...

4. konfrontace

Nikdy nekonformujeme agresora s obětí!!! Konfrontace není nutná, ale v případě výsledku více svědků či agresorů může pomoci vysledovat rozpory jak v obsahu, tak mezi slovy a gesty.

5. metoda usmíření

Metoda usmíření sleduje místo vnějšího donucení k poslušnosti pomocí trestu hlubší proměnu vztahu ve skupině i mezi obětí a agresorem. Jejím cílem je eliminovat nepřátelské postoje a dojít k domluvě a usmíření. Agresor není tvrdě potrestán, ale dostane vše sám napravit.

6. ochrana oběti

Z důvodu možného opakování je třeba být i po vyšetřování s obětí (nebo i s jejími zákonnými zástupci) v kontaktu, setkávat se s ní, v případě vážnější situace doporučit odbornou péči ve specializovaných centrech (PPP, dětský psycholog, krizová centra). Pro nápravu situace ve skupině je potřeba pracovat s celým třídním kolektivem. Je nezbytné vypořádat se i s traumaty těch, kteří přihlíželi, ale nezasáhli (mlčící většina).

7. výchovná opatření

Pro potrestání agresorů lze užít následující **běžná** výchovná opatření dle závažnosti:

- Napomenutí TU
- Důtka TU či důtka ŘŠ
- Snížená známka z chování (2 nebo 3).

Následuje další práce s agresorem (zjišťování motivů, rodinného prostředí...). Lze zprostředkovat péči PPP, SVP či jiných odborníků – klinických psychologů či psychoterapeutů.

V mimořádných případech může ředitel školy doporučit zákonným zástupcům dobrovolné umístění žáka do pobytového oddělení SVP nebo umístění do diagnostického ústavu pro děti a mládež.

Ředitel školy také může podat návrh Orgánu sociálně právní ochrany dítěte (OSPOD) k zahájení práce s rodinou, případně zahájení ústavní výchovy, apod.

4. ŠIKANA ZAMĚŘENÁ NA UČITELE

4.1 Vymezení problému

Šikana zaměřená na učitele ze strany žáků musí být chápána jako celostní problém, který se týká všech členů školy. Neměla by být proto v žádném případě považována za individuální záležitost konkrétního pedagoga, kterou by si měl vyřešit sám. Odpovědnost za prevenci a řešení šikany nese vedení školy, potažmo také zřizovatel.

Šikana zaměřená na učitele je specifická tím, že dojde k narušení jasně definovaných rolí (učitel × žák) a **žák/student se dostane do pozice větší moci než pedagog, bez ohledu na formálně vyšší moc a autoritu učitele**. Může se odehrávat ve škole – ve třídách a na chodbách, ale také mimo školu ve veřejných prostorech, v místě bydliště pedagoga nebo v kyberprostoru.

Je zapotřebí mít na paměti, že šikanou může trpět i vysoce zkušený pedagog, který dobře zná svůj předmět, ovládá třídní management a má dobré pedagogické schopnosti. Ani takový pedagog nemusí být schopen zamezit některým projevům šikany vůči sobě. Pedagog, jenž je šikanován žáky, může pociťovat stud a selhání, což mu zároveň často brání vyhledat pomoc u kolegů, vedení školy nebo svého okolí. Je zapotřebí, aby škola vytvořila bezpečné prostředí, ve kterém bude tento druh rizika – šikana učitele – uznán a budou nastaveny postupy k ochraně pedagogů a k účinné prevenci.

Pozn: Šikana učitele ze strany vedení školy (bossing), kolegů (mobbing) či zákonných zástupců žáků není předmětem této strategie. Tyto formy šikany patří do pracovně-právní problematiky.

4.2 Specifika pro prevenci šikany zaměřené na učitele

- Prevence stojí na celoškolském přístupu, který akcentuje dobré sociální klima a podporující prostředí mezi pedagogy, zároveň si připouští toto riziko a otevřeně takové chování odmítá.
- Vedení školy vyjadřuje pedagogům podporu, oceňuje jejich práci, vytváří atmosféru důvěry, podporuje spolupráci v pedagogickém sboru a zastává nekonfliktní způsob řešení problémů.
- Pedagog nastavuje a uplatňuje jasná pravidla ve třídě. Na konflikt nebo nerespektování reaguje včas, pracuje s pravidly v chování a používá stanovené důsledky jejich nerespektování konzistentně. Vyhýbá se řešení konfliktu a konfrontací s žáky před celou třídou, usměrňuje řešení na individuální konzultaci, vyhýbá se konfrontačnímu tónu.
- Pedagog posiluje zapojení žáků do výuky, podporuje kooperaci žáků. Dává jim na výběr, činí úkoly a výuku pro žáky zajímavými, propojuje výuku s běžným životem a potřebami žáků. Jeho výklad a očekávání jsou pro žáky srozumitelné a odpovídají obtížnosti, kterou mohou zvládnout.
- Nezpůsobuje zesměšnění žáka před třídou. Při hodnocení žáka zachovává jeho důstojnost.
- Všímá si změn v náladě, emocích a v chování žáků a včas na ně reaguje.
- Problémy neřeší nikdy sám, ale ve spolupráci s kolegy, vedením školy či metodikem prevence.

4.3 Specifika pro řešení šikany zaměřené na učitele

Pedagog, který čelí šikaně ze strany žáků a je v pozici oběti, by měl vždy vyhledat pomoc ostatních. Takový pedagog je vystaven traumatickému zážitku, který může mít přesah i na svědky (kolegy, žáky). Je zapotřebí dovolit si čas na zpracování šoku a pracovat na svém duševním zdraví. Zároveň je třeba posoudit sociální vztahy ve třídě a na základě výsledků nastavit odpovídající řešení (např. intervenci za účelem znovunastavení bezpečného prostředí ve třídě). V případě, že je pedagog nespokojený s řešením situace ze strany vedení, může se obrátit na zřizovatele či inspektorát práce.

5. SPOLUPRÁCE SE ZÁKONNÝMI ZÁSTUPCI ŽÁKŮ

Pokud zákonní zástupci informují školu o podezření na šikanování, je za odborné vyšetření záležitosti zodpovědný ředitel školy. Při nápravě šikanování je potřebná spolupráce vedení školy, školního metodika prevence, výchovného poradce a dalších pedagogických pracovníků, jak s rodinou oběti, tak i s rodinou agresora.

Při jednání se zákonnými zástupci žáků dbají pedagogičtí pracovníci na taktní přístup a zejména na zachování důvěrnosti informací. Je nutné předem informovat zákonné zástupce žáků o tom, co dělat v případě, když se dozvědí o šikanování.

6. SPOLUPRÁCE SE SPECIALIZOVANÝMI INSTITUCEMI

Při předcházení případům šikany a při jejich řešení je důležitá spolupráce vedení školy, školního metodika prevence, výchovného poradce nebo zástupce školy s dalšími institucemi a orgány.

Zejména:

- V resortu školství – s pedagogicko-psychologickými poradnami, středisky výchovné péče...
- V resortu zdravotnictví – s pediatrií a odbornými lékaři, dětskými psychology, psychiatry a zařízeními, která poskytují odbornou poradenskou a terapeutickou péči, včetně individuální a rodinné terapie
- V resortu sociální péče – s oddělením péče o rodinu a děti, s oddělením sociální prevence
- V resortu trestního práva – dojde-li k závažnějšímu případu šikanování nebo při podezření, že šikanování naplnilo skutkovou podstatu trestného činu, ředitel školy je povinen oznámit tuto skutečnost Policii ČR

7. INFORMACE PRO RODIČE

Vážení rodiče,

naším cílem je vytvoření příznivého klimatu v naší škole. Nicméně i ta nejlepší škola není zcela imunní proti výskytu šikanování. Proto chceme být připraveni zachytit případné ubližování mezi žáky hned v počátku a účinně takové bezpráví zastavit. S tímto záměrem jsme vytvořili tuto Strategii předcházení šikaně. Jeho důležitou součástí je spolupráce nás pedagogů s Vámi – rodiči. Prosíme Vás proto o pomoc. Kdybyste měli podezření či dokonce jistotu, že je Vašemu dítěti ubližováno, bezprostředně se na nás obraťte (na třídního učitele, školního metodika prevence – D. Novákovou či F. Heyduka nebo ředitelku školy). Využít lze i naši schránku důvěry, která je k dispozici v přízemí školy. Vaši informaci budeme brát velmi vážně a situaci budeme odborně a bezpečně řešit.

8. ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

1. Kontrolou provádění ustanovení této strategie je statutárním orgánem školy pověřen zaměstnanec = metodik prevence sociálně patologických jevů.
2. Strategie předcházení šikaně je zveřejněna na stránkách školy a přístupná všem zaměstnancům.
3. Aktualizovaná strategie předcházení šikaně nabývá platnosti dne: 1. 9. 2025
4. Zaměstnanci školy jsou s tímto řádem seznámeni vždy na pedagogické radě v přípravném týdnu
5. S dokumentem jsou seznámeni na 1. třídních schůzkách ve školním i zákonní zástupci žáků.

Mgr. Filip Heyduk (metodik prevence II.st.)
Mgr. Dana Nováková (metodik prevence I.st.)